

ĒKU PAMATU UN PAGRABU HIDRO- IZOLĀCIJA

Teksts: Austris Kalmiņš
Foto: SIA«Manass»

Dažādos laikos būvētām ēkām to pamatu hidroizolācija ir veidota atbilstoši tā laika būvniecības tehnoloģijām. Līdz ar to, arī atkarībā no ēkas vecuma, tā vairs nespēj nodrošināt aizsardzību pret mitrumu ēku pagrabos un mūros. Sākotnēji veidotais hidroizolējošais slānis var būt gan savu laiku nokalpojis, gan mehāniski bojāts. Nereti ēkām šādas hidroizolācijas vispār nav bijis, tāpat var būt mainījušies apkārtējās vides apstākļi.

Ūdens ēkās iekļūst daudzu iemeslu dēļ

Runājot par hidroizolāciju, dažādos laikos attieksme pret tās nozīmīgumu ir bijusi mainīga, ir izmantotas atšķirīgas metodes un veidoti dažādi hidroizolācijas veidi. Apsekojot objektus, to visu var novērtēt. Ir ēkas, kur hidroizolācija vispār nav bijusi, turklāt šāda situācija ir sastopama pārsteidzoši bieži. Bieži hidroizolācija dažādu darbu laikā tikusi mehāniski bojāta, citos objektos tā vienkārši ir savu laiku nokalpojusi un vairs nespēj nodrošināt savas funkcijas. Vēl viens faktors ir apstākļu maiņa, kas var būt saistīta ar novecojušām un tekošām ūdensapgādes/kanalizācijas caurulēm, aizaugušiem grāvjiem un sekojošu lietus ūdens uzkrāšanos, gruntsūdens līmeņa izmaiņām u.tml.

Tā kā cēloņi, kas rada ūdens sūces ēkās, var būt visdažādākie, vispirms nepieciešams rūpīgi veikt ēkas un tās apkārtnes apsekošanu, lai noskaidrotu, tieši kādēļ ūdens iekļūšana notiek. Nepieciešams novērtēt ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu stāvokli, lietus ūdens novades sistēmas efektivitāti, jo bieži vien ūdens sūces radītās problēmas var atrisināt, novēršot tiešo cēloni – nepastarpināto ūdens iedarbību. Ļoti bieži tas atrisina pārējās problēmas.

Problēmas uzreiz var nepamanīt

Atsevišķi var aplūkot jaunākos un senākos laikos būvētus objektus. Runājot par vismaz vairākus desmitus gadu ekspluatētām ēkām, pastāvīgas nelielas ūdens sūces radītās problēmas var nemaz uzreiz nepamanīt, jo ir vajadzīgs laiks, kamēr mūris pa savu kapilāro sistēmu mitrumu sāk sūkt iekšā. Tā kā visi grunts un virsmas ūdeņi sev līdzī nes izšķīdušus sāļus, tie laika gaitā, ūdenim iztvaikojot, izgulsnējas un kristalizējas. Tā kā kristalizācijas procesā darbojas ievērojami mehāniskie spēki un būtiski mainās sāļu tilpums (tie izplešas), pakāpeniski ēkas konstrukcijas tiek sagrautas no iekšpuses – gan krāsojums, gan apmetums, vēlāk arī dziļākie mūra slāņi. Turklāt, ja ēkas sienu konstrukcijas ir mitras, rodas arī citas problēmas – pasliktinās siltumtestība (aukstajā gadalaikā caur